



ת"פ 31482/10/14 - מדינת ישראל נגד א א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 31482-10-14
20 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רוזנטל

ק. מבחן גב' חזות

מתורגמן לרוסית מר אבו חמד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב אישום, בכך שבתאריך 18.10.14 איים על אשתו באומרו לה שאם תזמין משטרה ירצח אותה וכן תקף אותה בכך שהיכה בה באגרופים ובסטירות וברגל באמצעות שלט, כתוצאה גרם לה חבלה של ממש, נפיחות וסימן כחול ברגלה הימנית. הנאשם צעק, קילל והתנפל עליה בעת שהתקשרה למשטרה וניסה שוב לתקוף אותה בכך שניסה לחנוק אותה, ובתגובה היא נטלה מערוך לצורך הגנה עצמית ועזבה את המקום.

כמו כן, שבוע לפני כן תקף אותה בכך שהיכה במכת אגרופ בכתפה - עבירות של איום, תקיפה רגילה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג.

בהמשך הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך סוכם כי ידחה לקבלת תסקיר ועם קבלת התסקיר ישובו הצדדים



וידברו. ואכן היום נדברו ביניהם והגיעו להסכמה על פיה גם התביעה מסתפקת במאסר מותנה, התחייבות, צו מבחן וצו של"צ. הוויכוח היחיד לגבי משך המאסר המותנה. התביעה מבקשת שהמאסר על תנאי יהיה ארוך ומרתיע, בעוד הסניגורית סבורה שאין בכך צורך.

דווקא משום שאין בכך צורך, לא ברור מדוע הסניגורית מתנגדת לכך שהמאסר מותנה יהיה ארוך, אלא אם קיים חשש שישוב ויעבור עבירה שתפעיל את התנאי.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 51, יליד אוזבקיסטן, עלה ארצה בשנת 99', נשוי, אב לילדה בת 25, לא עובד, מתקיים מקצבת אבטלה. בטרם נעצר, עבד בשיפוצים. השניים נשואים כ- 26 שנה, אשתו בת 47 מהנדסת, עובדת בחברה ליצור חלקי מטוסים. הם נעדרו גורמי תמיכה משפחתיים והמערכת הזוגית מאופיינת בתלות. הנאשם נתקל בקשיי הסתגלות ושפה וכן נקלע לקושי כלכלי. בשנים האחרונות לראשונה החל לגלות יציבות תעסוקתית.

הנאשם תיאר לחצים ומתחם שאפינו את הדינמיקה הזוגית, מודע לכך כי נטה לכן לתגובות אימפולסיביות תוקפניות והתקשה לשלוט בהן. הוא הביע חרטה וצער ביחס להתנהגות הפוגענית כלפי אשתו וביטא רצון להמשיך בנישואין.

הנאשם מודה כי שתה אלכוהול בעיקר בסופי שבוע וכי בעקבות מצבו הבריאותי הוא לא יכול לצרוך אלכוהול. הוא גילה עמדה המגלית תובנה, הן להשלכות השליליות של האלכוהול והן להתנהגותו התוקפנית בעקבות זאת והביע נכונות להמשיך בקשר הטיפולי לרכוש כלים להתמודדות בונה ומקדמת.

המתלוננת תיארה התנהגות אגרסיבית מילולית כלפיה לצד צריכת אלכוהול שהתגברה בעת האחרונה. היא אף ביקשה שיפנה לטיפול אך הוא סירב. היא טוענת שלא חוששת מהתנהגות פוגענית כלפיה וכי פנתה למשטרה כדי להרתיע אותו ואף היא מעוניינת בחזרה לחיים משותפים. הנאשם הועמד בפיקוח מעצרים, שיתף פעולה במרכז לאלכוהול. הוא מגיע לפגישות קבוצתיות לדוברי רוסית ופגישות פרטניות, הפסיק לשנות ונעדר בגורמי הטיפול וכיום קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת בעת משבר. מדובר במי שהתקשה להתמודד עם תחושות של אובדן וחוסר אונים. ההלך המשפטי היווה גורם מרתיע מציב גבולות. הוא בעל סיכוי טוב להיתרם גם בעתיד מהקשר הטיפולי. בנסיבות אלה הצטרפה התביעה להמלצת שירות המבחן. קינת המבחן הסכימה במקום 160 שעות כמומלץ יבצע 200 שעות של"צ.

באשר למתחם העונשי הראוי נע בין מאסר מותנה למאסר, בין בעבודות שירות בין מאחורי סורג ובריח, לכשמדובר במספר עבירות של אלימות כלפי בת זוג, הערך המוגן הצורך להגן על שלומה ובטחונה, בעיקר שמדובר על מעשים שנעשים בחדרי חדרים, כנגד חלשים ללא הגנה. במקרה זה מדובר בבני זוג התלויים זה בזה, בהעדר מערכות תמיכה כלשהן.

אולם ציינתי כי במקרים שכאלה כשנאשם לוקח אחריות, מביע חרטה ומשתף פעולה בהליך טיפול שיש לצמצם מסוכנות כבמקרה שבפני, מן הראוי לחזק זאת, בעיקר לכשמתכוונים לשוב ולהתגורר יחד ולכן עמדת התביעה המאמצת עמדת שירות המבחן היא נכונה. מאידך גיסא, לאור העובדה שמדובר באלימות נמשכת ומסוכנות בינונית ואלימות שבאה על רקע התמכרות לאלכוהול שטרם טופלה עד תום, מן הראוי אכן להציב גבולות לצורך הרתעה והמאסר מותנה לא יהיה קצר.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:



1. אני מטילה על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.
 2. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום.
 3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.
 4. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
 5. אני מטילה על הנאשם לבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור במתנ"ס בית לברון, באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ - 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.
במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.
מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.**

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה